

B.

Klitdirektøren træffer afgørelse i følgende spørgsmål:

- 1) Godkendelse af de af sandflugtskommissionerne udarbejdede overslag over dæmpningsarbejder, jfr. § 2, 1. pkt., i loven af 29. marts 1867.
- 2) Idømmelse af mulktter og eventuel afskedigelse for forsømmelser eller andre embedsforseelser af overklitfogder og klitfogder, jfr. § 2, 8. pkt., i loven af 29. marts 1867.
- 3) Godkendelse af indtagelse af sandflugtsarealer under offentlig fredning, jfr. § 10, stk. 2, i loven af 29. marts 1867.
- 4) Godkendelse af antagelse af klitfogder og af honorarer for ledelse og tilsyn, jfr. § 2, stk. 1 i slutningen, i loven af 11. maj 1935.
- 5) Tilladelse til kampering, anbringelse af hegn og opførelse af bygninger m. v., jfr. § 3, stk. 2, i loven af 11. maj 1935.
- 6) Overlevering til vedkommende ejer af arealer, der er fredet i henhold til loven af 11. maj 1935, jfr. dennes § 4.

C.

Sandflugtskommissionerne træffer afgørelse i følgende spørgsmål:

- 1) Beskikkelse af klitfogder, jfr. § 1, stk. 3, i loven af 29. marts 1867.
- 2) Bestemmelse om, hvilke arealer, der af sandflykten skal være undergivet offentlig tilsyn, jfr. § 3, nr. 1, i loven af 29. marts 1867.
- 3) Overlevering til ejeren af arealer, der alene er fredet efter loven af 29. marts 1867, jfr. dennes § 3, nr. 2.
- 4) Afmærkning af grænserne for sandflugtsarealer, jfr. § 3, nr. 3, i loven af 29. marts 1867.
- 5) Tilladelse vedrørende veje og stier i de fredede arealer, jfr. § 3, nr. 4, i loven af 29. marts 1867.
- 6) Bestemmelse om, hvilke arbejder der af grundejeren skal foretages på ikke-fredede sandflugtsarealer, jfr. § 3, nr. 5, i loven af 29. marts 1867.
- 7) Anvisning af klittag og marehalm til dæmpningsformål fra arealer, der er overleveret grundejerne, jfr. § 3, nr. 6, i loven af 29. marts 1867.

Sandflugtskommissionerne afgiver indstilling om følgende:

- 8) Forslag til og overslag over dæmpningsarbejder, jfr. § 3, nr. 7, i loven af 29. marts 1867.
- 9) Undtagelse fra fredning for havneanlæg og arealer, der naturligt hører til en allerede eksis-

terende bymæssig bebyggelse, jfr. § 1, stk. 2, i loven af 11. maj 1935.

- 10) Tilladelse til kampering, anbringelse af hegn og opførelse af bygninger m. v., jfr. § 3, stk. 2, i loven af 11. maj 1935.
- 11) Indtagelse af sandflugtsarealer under offentlig fredning, jfr. § 10, stk. 2, i loven af 29. marts 1867.

For så vidt angår de øvrige amter danner hver amtsrådsreds et sandflugtsdistrikt for sig, og amtsrådet indtræder i de foran under A og B nævnte, henholdsvis landbrugsministeren og klitdirektøren tillagte funktioner, jfr. § 13 i lov af 29. marts 1867. Amtsrådene står dog i denne henseende under tilsyn af landbrugsministeren, der efter § 16, 1. pkt., i lov af 29. marts 1867 kan pålægge klitdirektøren at gennemgå sandflugtsstrækningerne for at påse, at de behandles forsvarligt, og at der tages fornødne forholdsregler til standsning af eventuel ny sandflugt. I henhold til nævnte § 16, 2. pkt., kan ministeriet endvidere om fornødent foranstalte udførelse på amtsfondens regning af manglende arbejder til sandflugtens bekæmpelse.

Lovforslaget opretholder ikke de foran anførte delingslinier for landbrugsministerens og klitdirektørens myndighedsområder. Efter forslaget er klitdirektøren overordnet klitmyndighed i de vestjyske amter, og amtsrådene overtager den tilsvarende funktion i de øvrige amter. I denne forbindelse skal dog fremhæves lovforslagets § 16, stk. 1. hvorefter landbrugsministeren fastsætter de nærmere regler om lovens gennemførelse, og *samme paragrafs stk. 2*, hvorefter de overordnede klitmyndigheders afgørelser kan indbringes for ministeren bortset fra visse afgørelser, for hvilke overlandvæsenskommissionen er ankeinstans.

Med hensyn til lovforslagets ændringer i den foran anførte fordeling af arbejdsopgaverne efter de nu gældende love henvises til bemærkningerne nedenfor til kapitlets enkelte paragraffer. Dog bemærkes, at man ikke har fundet anledning til at opretholde den foran under litra C. 7 omhandlede hjemmel for sandflugtskommissionerne til at anvise marehalm m. v. til dæmpningsformål, efter at klitvæset har erhvervet arealer, hvorfra disse materialer kan anvises.

Endelig bemærkes, at den i § 11 i lov af 29. marts 1867 omhandlede regel om valg af en klitmand til at repræsentere ejerne af uudsiftede sandflugtsstrækninger næppe længere vil kunne få praktisk betydning, hvorfor en tilsvarende bestemmelse ikke er optaget i lovforslaget.